

KAJ JE REVŠČINA?

Projektna naloga zaprtega tipa

1. OPREDELITEV PROBLEMA

V skupini, v kateri sva izvajali projektno nalogo, je vzgojiteljica obravnavala temo z naslovom Afrika, zato se nama je porodila ideja, da bi v to temo vključili tudi revščino, saj naju je zanimalo, kaj otroci o tem že vedo. Pobudo sva dobili tudi s strani otrok, saj so si predhodno v sosednji skupini ogledali igrače, ki so si jih otroci tiste skupine izdelali sami iz naravnih materialov in porodilo se jim je vprašanje zakaj takšne igrače in zakaj ne tiste, ki jih kupijo starši v trgovini (le-te so se jim zdele lepše). Želeli sva, da bi otroci spoznali, kako živijo tudi ostali otroci in odrasli, kateri si zaradi slabih življenjskih razmer ne morejo privoščiti vsega kar si želijo. Tako sva si zastavili raziskovalno vprašanje **»Kaj je revščina?«**.

Ker nas je v vrtcu obiskala pravljíčarka Anja Štefan in nas spodbudila k pripovedovanju (ne branju) starejših pravljíc (tudi ljudskih), se je vzgojiteljica odločila, da različne pravljíce otrokom tudi sama pripoveduje. Ena izmed njenih izbranih pravljíc je bila tudi pravljíce z naslovom Deklica z žveplenkami, avtorja Hansa Christiana Andersena, ki je orisala vsebino naše projektne naloge. Torej, ko sva razmišljali, kako naj otroke vpeljeva v raziskovalno nalogo, sva se odločili za pripovedovanje te pravljíce.

Otrokom sva naročili, naj vsak prinese svoj stol in se posede v krog. Ker so otroci tega že vajeni, pri oblikovanju kroga ni bilo problemov. Za začetek je Sabina otrokom predstavila neznane besede, ki se pojavijo v pravljici in jim s tem olajšala predstavo o vsebini zgodbe. Za tem je pričela s pripovedovanjem pravljíce ob slikah. Nato smo se o vsebini pravljíce tudi pogovorili.

2. IZRAŽANJE DOMNEV

Ana je z otroki izvedla pogovor v krogu in pri izražanju domnev je njihove odgovore zapisovala v obliki miselnega vzorca na velik plakat. Nanj je pisala z velikimi tiskanimi črkami, saj otroci že kažejo zanimanje za pisanje na vseh področjih v vrtcu. Med postavljanjem vprašanj otroke ni usmerjala v pravilne odgovore, ampak je ugotavljala, kaj otroci o tej temi že vedo.

KAJ JE REVŠČINA?

- Da nimajo za jest,
- nimamo nič,
- nimajo copat,
- pa tudi igrač nje,
- nimamo za risat,
- nimajo za oblečt,
- nimamo denarja, če pa smo bogati pa imamo veliko dnarja,
- nimajo soka,
- nimajo vode,
- nimajo nič za pit,
- nimajo nič za jest.

ZAKAJ PRIDE DO REVŠČINE?

- Ker nimajo več dnarja,
- ja, dnar zgbijo,
- jih kdu okrade,
- vse izgubijo, ker ne pazijo,

- ker nekoga kaj boli,
- če nam kdo kaj ukrade,
- če ne zakleneš vrat.

KJE JE REVŠČINA?

- V puščavi,
- in tudi v Afriki,
- v moji knjigi piše, ki je revščina,
- tm, kjer ni trave,
- v Ameriki.

KAKO LAHKO POMAGAMO REVNIM?

- Damo hrano,
- vodo,
- jim pošljemo copatke,
- damo naše igrače,
- dinarčke damo.

ČESA NIMAMO ČE SMO REVNI?

- Igrače za se igrat,
- za jest,
- kavča in TV,
- soke,
- nč za se pogret,
- pa nč za se oblečt,
- nimajo srčka,
- nimajo flomastru za risat,
- nimajo računalnika,
- nič ključa pa avta.

KJE BI LAHKO POISKALI VEČ O REVŠČINI?

- Nevem,
- na znakih,
- v trgovini,
- v knjigah,
- v knjižnici,
- na računalniku,
- ja, na internetu.

Naj omeniva, da so odgovore podali največkrat otroci, ki so v skupini bolj zgovorni in se tudi sami večkrat izpostavljajo pri različnih stvareh, v različnih situacijah. Zbrane domneve na plakatu sva postavili v poseben kotiček, da smo lahko kasneje preverili kaj so otroci že znali, pri čem so se motili in kaj so se novega naučili. Naj omeniva, da so si otroci med prsto dejavnostjo v vrtcu večkrat plakat tudi ogledovali, ter se o temi revščina pogovarjali. Videti je bilo, da jih le-ta precej zanima.

3. ISKANJE INFORMACIJ, PODATKOV TER NJIHOVO DOKUMENTIRANJE IN UREJANJE

Otroke sva že spodbudili, da nama povedo, kje bi lahko poiskali več o obravnavani temi. V prihodnje sva se držali tudi njihovih predlogov.

Ogled in komentiranje slik organizacije Karitas

Da bi izvedeli nekaj več o revščini smo si po pogovoru takoj ogledali slike, ki govorijo in prikazujejo slabe življenjske razmere v Afriki (slike nam je dala vzgojiteljica, katere je dobila od organizacije Karitas). Otroci so preko slik, ki sva jim jih pokazali, opisali kaj na njih vidijo. Za tem sva jim povedali še nekaj dodatnega, kar piše na hrbtni strani posamezne slike. Tako so otroci izvedeli nekaj več na našo raziskovalno temo in spoznali, da se revščina pojavlja tudi v Afriki (kjer veliko ljudi nima hrane, niti pitne vode- preko slik so spoznavali tudi pojem revščina), kot so pri izražanju domnev tudi sami poudarili.

Ogledali smo si nekaj slik na katerih smo izvedeli, da v Afriki primanjkuje vode, saj je tam vsako leto manj dežja, sploh v nekaterih krajih, torej tam je velika suša. Veliko rek se je tudi izsušilo in ljudje morajo hoditi po vodo zelo daleč. Takih je tudi veliko otrok, ki zaradi tega ne morejo obiskovati šole. Spoznali smo, da ljudje v nekaterih predelih Afrike nimajo vode za pitje (pitne vode), niti vode za umivanje. Naučili smo se tudi, da veliko ljudi tam umre prav zaradi zastrupitve z nečisto vodo. Širijo se tudi nalezljive bolezni. Izvedeli pa smo tudi, da v nekaterih krajih v Afriki ljudje nimajo dovolj hrane prav tako zaradi suše. Tako mnogi trpijo lakoto. Tudi v šolo ne hodijo vsi otroci tam, ker starši nimajo dovolj denarja, ali pa morajo leti (otroci) delati na polju in hoditi iskati vodo. Izvedeli smo, da je v Afriki tudi premalo šol za vse otroke.

Kar smo novega izvedeli smo skozi pogovor z velikimi tiskanimi črkami, na podlagi otrok, ki bodo letos stopili v šolo, zapisali v zato namenjeno beležko, ter zraven priložili vse slike, ki smo si jih ogledali. Vse to smo dali v kotiček (k plakatu z izraženimi domnevami), kjer smo se odločili, da bomo shranjevali vse zbrano gradivo. Naj poveva še to, da so otroci, ki so bili pri izražanju domnev bolj zgovorni, sodelovali tudi tukaj s postavljanjem vprašanj in z opisovanjem slik.

Ogled posnetka

Da bi jih tema še bolj pritegnila smo si skupaj na televizorju ogledali tudi video posnetek. Zgodbo z njega pripoveduje deček Nangi, ki prihaja iz Kenije v Afriki. Le-ta nam pove nekaj o svoji družini in o njihovem načinu življenja. Spoznali smo, da imajo otroci, ki živijo tam čisto drugačno življenje od nas. Že iz prvega opisa smo izvedeli, da živijo v revščini, vendar da so takšnega življenja vajeni. Zaradi suhega vremena-suše, se je veliko ljudi tudi odselilo drugam. Deček Nangi v posnetku pove, da mora skrbeti za ovce, jih vsako jutro peljati kilometre stran do vode, saj so le te njihovo preživetje. Zaradi tega pa ne more obiskovati šole. Če se

hoče igrati skupaj z otroci, si morajo igrače narediti sami, iz tistega, kar najdejo med odpadki. Pove pa nam tudi, da jim primanjkuje pitne vode, zato so dolgo časa imeli oporečno vodo. Na podlagi tega zboli veliko ljudi, ker pa jim primanjkuje zdravil, številni tudi umrejo. Sedaj imajo samo eno pipo s pitno vodo v tistem kraju. Izvedeli smo tudi, da mora Nangiro proti večeru svoje ovce tudi pomolsti in tako se tudi konča njegov dan.

Ko smo si ogledali posnetek so otroci dobili navodila naj narišejo kar se jim je najbolj vtisnilo v spomin. Najprej so otroci dobili svinčnike, za dodatno motivacijo pa še barvice. Na hrbtno

stran sva napisali, kaj je vsak otrok narisal. Riske smo dali v kotichek k ostalemu zbranemu gradivu.

Otrokom sva naročili tudi, naj od doma prinesejo kaj kar govori o revščini oz. revščino prikazuje. Presenetilo nas je, da je veliko otrok sodelovalo. Prinesli so slike, ki prikazujejo revne otroke, malo denarja, slabo hrano, eden od otrok je prinesel celo zemljevid sveta, drugi pa kot nekakšen katalog (MILENIJSKI razvojni cilji : na poti uresničevanja [konec revščini 2015, milenijska kampanja]). Seveda smo vse dobljeno postavili v naš kotichek. Gradivo nam je prišlo precej prav, saj smo ga skupaj pregledali, skupaj opisali slike.

Odhod v knjižnico

Ker so otroci predlagali, da lahko podatke o revščini najdemo tudi v knjižnici, smo se naslednji dan skupaj z njimi napotile v vrtčevsko knjižnico. Delavko, ki je večino časa prisotna tam smo prosili, če nam pomaga poiskati kaj o revščini. Pred tem pa smo po policah brskali tudi sami. Ob tem smo izvedeli, na kakšen način iščemo knjige po knjižnih policah. Ker je knjižnica manjša smo se nekateri posedli na tla in v skupinah iskali, če bomo našli kaj o naši raziskovalni temi. Seveda je bilo otrokom to »opravilo« v veselje, saj priložnosti za samostojno raziskovanje nimajo veliko. Ogledali smo si kar nekaj knjig. V vseh pa seveda nismo našli iskanih podatkov.

Razumeti svet

Iz te knjige smo razbrali, da je revščina, ko niso zadovoljene osnovne človeške potrebe: ni dovolj hrane, da bi se do sitega najedli in ni dostopa do pitne vode, ni strehe nad glavo ni oblek in osnovnih zdravil. Ugotovili smo, da je nekdo lahko bolj ali manj reven, kot nekdo drug in da je v Sloveniji biti reven čisto nekaj drugega kot drugod. Skupaj smo izvedeli, da je revnih ljudi zelo veliko (več kot milijarda ljudi) in največ takih živi v Aziji in Afriki (vse to sva otrokom prikazali na zemljevidu, ki ga je od doma prinesel eden izmed otrok). Izvedeli smo, da se velik del revščine pojavlja v nerazvitih državah (ta pojem sva jim tudi razložili).

MILENIJSKI razvojni cilji : na poti uresničevanja [konec revščini 2015, milenijska kampanja].

V tem katalogu, ki ga je prinesel eden izmed otrok naše skupine smo izvedeli, da je vsak osmi prebivalec na svetu reven in da zelo veliko ljudi trpi zaradi hudega pomanjkanja hrane, da na dan zaradi lakote umre 24 tisoč ljudi. Od tega je največ žensk in otrok. Izvedeli smo tudi, da zaradi lakote vsakih 6 sekund umre en otrok (kot zanimivost naj poveva, da so si otroci to zelo dobro zapomnili). Iz tega kataloga smo zaključili, da je revščina po vsem svetu.

Moj prvi atlas sveta

Iz te knjige smo razbrali, da je v mnogih afriških državah še vedno huda lakota. Izvedeli smo tudi, da so v Afriki nekatere najrevnejše države sveta. Razbrali pa smo tudi, da sta najrevnejši državi v Aziji Nepal in Bangladeš (vse smo si ogledali tudi na zemljevidu, ki ga je prinesel eden izmed otrok).

Izposodili smo si tudi knjigo *S prvo malo enciklopedijo do učenosti- Naš svet, Svetovna enciklopedija za otroke, Otroci skozi čas* v katerih nismo našli nobenih podatkov v zvezi z našim raziskovalnim vprašanjem, torej, kaj je revščina.

Pesem v Afriko

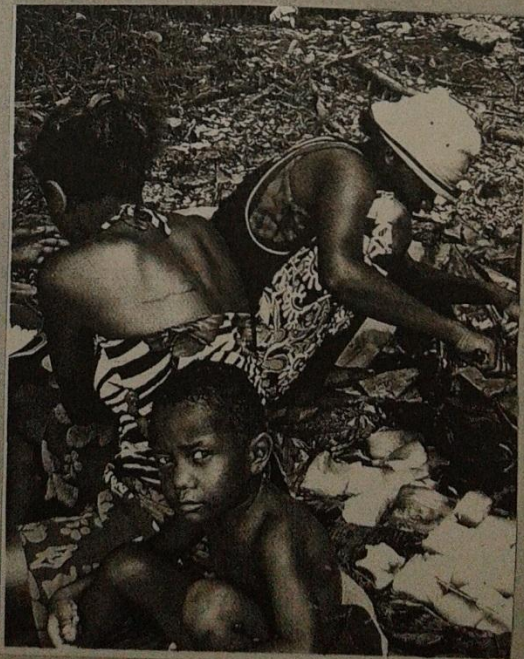
Naj omeniva še to, da smo med brskanjem po vrtčevski knjižnici našli tudi prispevek z pesmijo, ki ima naslov V Afriko. Le-to sva prebrali otrokom. Preko nje so spoznali, da otrokom peljemo pomoč, ker tam nimajo toliko igrač, hlač, majic. Ker je bila otrokom pesem všeč smo se jo skupaj tudi naučili, tako da smo jo vsakodnevno ponavljali. Spodaj prilagava naučeno pesem.

V AFRIKO

Veter zapihal je
v jadro srebrno,
ladjica pelje nas
v Afriko črno.

Črnim prijateljskom
peljemo zajčke,
muce, medvedke
pa kluce in majčke.

Ko bomo v Afriki
vroci pristali,
s črnimi bratci
se bomo igrali.

Iskanje informacij na računalniku

Ker pa je danes računalnik in funkcije povezane z njim nekaj vsakdanjega in ker so nama otroci po ponovnem vprašanju »Kje bi lahko našli več o revščini?« skoraj v en glas odgovorili, da na računalniku, na internetu, smo se odločili pobrsati tudi tam. Sabina je enega izmed

otrok povabila k sebi, kateri se je usedel za računalnik. Le-tega je spodbudila, da bosta skupaj na tipkovnici v Google vpisala tisto, kar nas je takrat zanimalo (ideje so povedali otroci sami). Bil je navdušen, da je lahko sam poiskal podatke na računalniku. Najprej smo si ogledali nekaj primernih slik na to temo, na osnovi katerih smo obnovili, kar že vemo (https://www.google.si/search?q=kaj+je+rev%C5%A1%C4%8Dina&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ei=2Rs0U_zEKIShgeC_4GwCw&ved=0CAYQ_AUoAQ&biw=1242&bih=568#q=rev%C5%A1%C4%8Dina&tbm=isch) Našli pa smo tudi stran, ki smo jo odprli. Sabina pa je otrokom pripovedovala tisto, kar je tam pisalo.

Kaj smo našli na prvi spletni strani? (<http://www.rtv slo.si/infodrom/infomat/r/0/35>)

Tukaj smo izvedeli, da je vsak osmi človek na svetu reven, torej, da živi v revščini. Za primerjavo, da bi otroci razumeli sva jih spodbudili, da se postavijo v vrsto, jih prešteli in vsakega osmega izključili iz vrste. Tako so otroci dobili boljšo predstavo o tem, koliko je to. Iz tega članka smo razbrali tudi, da si takšni ljudje ne morejo privoščiti hrane, obleke, obutev, stanovanja. Poleg tega pa si ne morejo kupiti niti računalnika, telefona ali npr. obiskati kakršnega koli krožka. Iz te spletne strani smo skupaj ugotovili tudi to, da je tudi v Sloveniji kar nekaj takih ljudi, ki si zgoraj naštetega ne morejo privoščiti. Spoznali smo pa tudi, da je revščina tudi drugod po Evropi (otrokom smo na zemljevidu pokazali, kje je to območje). Izvedeli smo tudi, zakaj sploh pride do revščine. Razbrali smo torej, da lahko reven postaneš, če izgubiš službo, če dolgo časa ne najdeš službe ali če si bolan in ne moreš delati. Iz članka pa smo razbrali tudi nekatere ukrepe kako lahko revnim ljudem pomagamo in sicer, da se leti lahko obrnejo po pomoč na državo ali različne dobrodne organizacije (Karitas, Unicef, Zveza prijateljev mladine). Spoznali smo, da revnim lahko pomagamo tudi mi sami, da zbiramo zamaške, oblačila, denar... Sabina jim je iz članka povedala tudi, da lahko tudi oni samo (otroci iz skupine Ježki) pomagajo revnim in sicer, da jim podarijo svoje igrače, ki jih ne potrebujejo več, da jih sprejmejo medse (se z njimi igrajo, jim pomagajo).

Po pogovoru o tem članku, je med otroci za nekaj časa stekel pogovor, kjer so razpravljali, da bodo tudi oni pomagali revnim tako, da bodo v vrtec prinesli igrače, ki jih ne potrebujejo več. Zanimivo je bilo, da so to res naredili, zato smo v kotiček postavili veliko škatlo, v katero so metali tiste stvari, ki so jih od doma prinesli. Videti je bilo, da jim je to v ponos. Poleg tega pa smo se skupaj dogovorili, da se bomo od sedaj naprej (nekaj časa) igrali z igračkami, ki jih bomo v prihodnje izdelali sami.

Podatke, ki smo jih pridobili v knjižnici in na računalniku smo dokumentirali tako, da smo skupaj naredili plakat. Uporabili smo tudi slike, ki so jih otroci prinesli od doma. Sabina je z velikimi tiskanimi črkami zapisala na plakat, kar so se otroci novega naučili. Najbolj so bili ponosni, ko je vzgojiteljica plakat razstavila v igralnico.

4. REŠITVE IN ODGOVORI

Odločili sva se, da bova preverili kaj smo se novega naučili. To sva preverili tako, da smo si skupaj z otroki ogledali naše domneve in predznanje na plakatu, ki smo ga izdelali prvi dan. Ponovili smo skupaj, kar je bilo tam napisano. Ob tem smo podatke pisno in ustno popravljali (če so bili napačni). Ugotavljali smo torej kaj so se novega naučili, kaj so že vedeli in katere njihove domneve so bile napačne. Njihov odziv naju je presenetil, saj so se na vprašanje odzvali tudi tisti otroci, ki v izražanju domnev niso sodelovali, niso podali svojega mnenja.

KAJ JE REVŠČINA?

- Da nimajo za jest,
- nimamo nič,
- nimajo copat,
- pa tudi igračk nje,

- nimamo za risat,
- nimajo za oblečt,
- nimamo denarja, če pa smo bogati pa imamo veliko denarja,
- nimajo soka,
- nimajo vode,
- nimajo nič za pit,
- nimajo nič za jest.

Sedaj vemo kaj je revščina. Otroci so že v zgornjih odgovorih navedli pravilne odgovore, katere smo dopolnili. Torej revščina je res to, da ni hrane, oblek, dostopa do pitne vode. Spoznali pa smo še, da revščina pomeni tudi to, da ljudje nimajo strehe nad glavo (stanovanja) in osnovnih zdravil, nekateri niti v šolo ne morejo hoditi, da v revščini živi vsak osmi človek na svetu. Kar naju je presenetilo pa je bilo tudi to, da so si otroci zapomnili, da zaradi revščine vsakih 6 sekund umre na svetu en otrok.

ZAKAJ PRIDE DO REVŠČINE?

- Ker nimajo več denarja,
- ja, denar zbijajo,
- jih kdo okrade,
- vse izgubijo, ker ne pazijo,
- ker nekoga kaj boli,
- če nam kdo kaj ukrade,
- če ne zakleneš vrat.

Ko smo prvotne domneve obnovili, smo se nekaterim vsi skupaj »sladko« nasmejali. Otroci so na podlagi danih podatkov sami povedali, da lahko postaneš reven če dolgo časa nimaš službe oz. če nikjer ne delaš.

KJE JE REVŠČINA?

- V puščavi,
- in tudi v Afriki,
- v moji knjigi piše, ki je revščina,
- tm, kjer ni trave,
- v Ameriki.

Res je, nekatere naše domneve so bile pravilne (revščina je v Afriki, Ameriki,...). Bistveno pa je, da smo ugotovili in spoznali, da je revščina po celem svetu tudi v Evropi in da jo je največ v Aziji in Afriki.

KAKO LAHKO POMAGAMO REVNIM?

- Damo hrano,

- vodo,
- jim pošljemo copatke,
- damo naše igrače,
- dinarčke damo.

Strinjali smo se z domnevami, vendar smo na podlagi gradiva ugotovili tudi, da pomagajo revnim ljudem različne dobrotelne organizacije, ki delujejo pri nas in povsod po svetu. Otroci so spoznali tudi, da lahko pomagamo tudi sami s tem, da zbiramo posamezen odpadni material, denar, igrače.

ČESA NIMAMO ČE SMO REVNI?

- Igrače za se igrat,
- za jest,
- kavča in TV,
- soke,
- nč za se pogret,
- pa nč za se oblečt,
- nimajo srčka,
- nimajo flomastru za risat,
- nimajo računalnika,
- nič ključa pa avta.

Otroška domišljija in znanje sta res velika. Podane domneve so bile pravilne, nepravilno »nimajo srčka« pa smo pojasnili in se na koncu tudi strinjali, da ni ustrezna. Otroci so izvedeli tudi, da poleg hrane, obleke, računalnika, avta,... revni ljudje nimajo tudi obutve, strehe nad glavo (stanovanja), ne morejo obiskovati različnih krožkov.

5. UPORABA NOVIH SPOZNANJ

Ko smo prišli do novega znanja in ugotovili, kaj smo že vedeli ter kaj smo se novega naučili, smo se skupaj z otroci iz skupine Ježki odločili, da v skupino povabimo sosedove »Veverice«, ter jim predstavimo kaj vse smo se naučili in spoznali o revščini. S pomočjo gradiva, ki smo ga spoznali, so otroci pripovedovali in opisali kar so se novega o revščini naučili. Spremljali sva jih skozi pripovedovanje. Tistim, ki je bilo potrebno sva priskočili na pomoč in jih usmerjali k praviim rešitvam. V večini pri tem ni bilo težav, saj smo snov sprotno utrjevali. Presenečeni sva bili nad odzivom tudi drugih otrok (otrok iz skupine Veverice) za to temo, ki jih je zelo zanimala. Med brskanjem literature v vrtčevski knjižnici smo našli tudi pesem, ki je govorila o revščini v Afriki, se jo naučili, ter jo na ta dan tudi deklamirali.

Naslednji dan, pa smo na pobudo otrok napisali pismo dečku, ki so ga le-ti videli na posnetku. Skupaj smo se posedli na tla. Otroke je Ana spodbudila naj povedo, kaj bi dečku napisali. Prišli smo do zaključka, da ga najprej lepo pozdravimo in se mu kot skupina

predstavimo (kdo smo in iz kje prihajamo). Napisali smo mu tudi, da smo si ogledali njegov posnetek in spoznali njegov način življenja.

Ker pa smo videli, da ima igrač le malo, smo se posledično odločili, da mu izdelamo tudi igračo. Otroci so predlagali, da naj bo ta igrača žoga. Za tem smo iz odpadnega materiala (časopis, papirnate brisače) ter iz lepila skupaj naredili žogo, ki jo naj bi poslali temu dečku skupaj s pismom. Otroci so pri tem resnično uživali ter med dejavnostjo komentirali (Jaz bom dečku poslal še copatke, jaz pa hrano, in pižamo...). Bili so res vživeti v samo dejavnost kar je bilo v zadovoljstvo tudi nama dvema. Kasneje smo na pobudo otrok izdelali še eno žogo.

ZAKLJUČEK

Na podlagi gradiva so otroci radovedno raziskovali in iskali pravilne odgovore, ki so jih pripeljali do samih spoznanj, da je svet poln revščine. Čeprav sva predvidevali, da bo tema raziskovalnega vprašanja tuja oz. nepoznana, sva na osnovi domnev spoznale, da nekaj o tem pa le že vedo. Otroci so se v vlogi raziskovalcev dobro znašli, sami so predlagali kje naj iščemo odgovore, razna gradiva so prinesli tudi od doma. Kljub njihovi živahnosti so z zanimanje sodelovali v pogovorih in nasploh v celotni dejavnosti.

Delo sva si med izvajanjem razdelili, vsaka je vodila del dejavnosti, naloge in navodila pa sva zastavili tako, da so bili primerni otrokovi starosti. To dokazujeva s tem, da so jih vsi dobro razumeli. Če sva imeli kakšno dodatno vprašanje ali sva naleteli na težavo, pa sva se lahko obrnili na vzgojiteljico, katera nama je z veseljem priskočila na pomoč ter nama svetovala kako naj problem rešiva. Zaradi njenih dolgoletnih izkušenj in na osnovi njenih mnenj in pripomb sva se dodatno izpopolnjevali in se skozi projektno nalogo naučili tudi veliko novega.

Vesli naju tudi, da smo v skupino Ježki vpeljali nek nov projekt, ki se še ni izvajal in tako prispevali k dodatnemu znanju otrok.

Ali so otroci dejavno sodelovali v procesu raziskovanja?

Otroci so dejavno sodelovali v procesu raziskovanja (nekateri malo bolj aktivno, nekateri manj), za kar sva jima dali tudi kar nekaj možnosti (iskanje v knjigah, na računalniku...). Veliko jih je v zvezi s to temo tudi zanimalo. Sami so podajali posamezna vprašanja na to temo, od

doma prinesli tudi gradivo. Sodelovali so tudi v procesu uporabe novih informacij, kjer so podali svoje ideje in jih na koncu tudi uresničili.

Kako (s čim) to argumentira oz. dokazuje?

To lahko dokaževa z njihovim na novo osvojenim znanjem, z njihovim zanimanjem, bili so motivirani za obravnavano temo in na koncu s samo predstavitevjo obravnavane teme sosednji skupini. Med samim izvajanjem projektne naloge so bili otroci radovedni in polni vprašanj, sodelovali so v pogovoru, sami predlagali kje lahko poiščemo kaj o obravnavani temi in bili na koncu tudi ustvarjalni.

VIRI IN LITERATURA:

Literatura:

Andersen, H. C. (1967). *Deklica z žveplenkami*. Beograd: Novi dani

Aralica, A., Brumec, M., Jerman, B., Mahorčič, J., Podgornik, A., Toplišek, A. (2011). *MILENIJSKI razvojni cilji : na poti uresničevanja [konec revščini 2015, milenijska kampanja]*. Ljubljana: Društvo za Združene narode za Slovenijo.

Gandon, O. (2008). *Razumeti svet*. Ljubljana: Tehniška založba Slovenije.

Grabham, S. (1996). *Svetovna enciklopedija za otroke*. Murska Sobota: Pomurska založba

Krajher, M. (1991). *S prvo malo enciklopedijo do učenosti: Naš svet*. Murska Sobota: Pomurska založba

Mihelač, Š. (2008). *Moj prvi atlas sveta*. Tržič: Učila International

Rice, M. (1997). *Otroci skozi čas*. Tržič: Učila d.o.o

Viri:

MMC RTV Slovenija (2014). *Revščina*. Pridobljeno februarja 2014 iz <http://www.rtv slo.si/infodrom/infomat/r/0/35>

Pridobljeno februarja 2014 iz

https://www.google.si/search?q=kaj+je+rev%C5%A1%C4%8Dina&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ei=2Rs0U_zEKIShgeC_4GwCw&ved=0CAYQ_AUoAQ&biw=1242&bih=568#q=rev%C5%A1%C4%8Dina&tbm=isch

[Slike organizacije Karitas](#)

[Video posnetek](#)